

രാമചരിതം: അമ്പത്തൊമ്പതാം പടലം
വ്യാഖ്യാ: ഡോ. ധന്യമോശ് വി



രാമചരിതം: അമ്പത്തൊമ്പതാം പാലം
വ്യാഖ്യാതാവ്: ഡോ. ധന്യമോൾ വി
(മലയാളം: കവിത)

Editorial content © 2023, Dr. Dhanyamol V

The electronic versions have been created by making use of the production infrastructure of [River Valley Technologies](#).

The electronic versions were generated from sources marked up in [L^AT_EX](#) in a computer running GNU/LINUX operating system. PDF was typeset using [X_YL^AT_EX](#) from [T_EXLive](#) 2020 and the cloud framework, [Ithal \(ഇതൽ\)](#). The base font used was traditional script of Rachana, contributed by KH Hussain, et al. and maintained by [Rachana Institute of Typography](#). The font used for Latin script was [Linux Libertine](#) developed by Philipp H. Poll.

The electronic versions are released under the provisions of [Creative Commons Attribution ShareAlike](#) license for free download and usage.

[Bharata Shoots at Hanuman as He Flies Over with the Medicinal Herbs](#), a painting by Anonymous. The image is taken from [Wikimedia Commons](#) and is gratefully acknowledged.

[Sayahna Foundation](#)

JWRA 34, Jagathy, Trivandrum, India 695014

URL: www.sayahna.org

രാമചരിതം:
അമ്പത്തൊമ്പതാം പാലം

സംഗ്രഹം

മകരാക്ഷഡം അറിഞ്ഞ ഇന്ദ്രജിത്ത് യുദ്ധത്തിനൊരുങ്ങുന്നു. വിവരമറിഞ്ഞ രാവണനും പോരിനു പുറപ്പെടുന്നു. ലങ്കാധിപൻ ഇന്ദ്രജിത്തിനെ അടർക്കളത്തിലേക്ക് അനുഗ്രഹിച്ചയക്കുന്നു. മായാസീതയെ തേരിലേറ്റി വന്ന മോഘനാദൻ ശത്രുക്കളുടെ നേരെ ആയുധങ്ങൾ പ്രയോഗിച്ചു. സീതയെ എങ്ങനെ രക്ഷിക്കുമെന്നു കരുതി ആകലനായ ഹനുമാൻ ഇന്ദ്രജിത്തിനോടു വാദത്തിലേർപ്പെട്ടു. സീതയെ വധിക്കുന്ന ദുശ്ശാകന്റെ വാനരപ്പട സ്തംഭിച്ചു. ഹനുമാനെടുത്തെറിഞ്ഞ മല തട്ടുത്ത് ഇന്ദ്രജിത്ത് അവിടെനിന്നു പിന്മാറി.

പാട്ട് 1

മകരനെടുത്തടം കണ്ണന്തൻ നായകനത്തിരത്താൽ മറലിപുരം പുകനതറിന്തയി നിരചിത്തുമുന്വാൽ ഇകലിടമെയ്തിയെയ്തു നിരത്തി നാനരിവിരരക്കൊ-ൻ റിടതുടരപ്പെടുക്കവേയി രാവണനേകം മുന്നേ അകില നിചാചരർക്കുചൻ തന്നോടറിയിത്തൻ പി-ന്മടലിൽ മുടിത്തൻ കരമൈ ന്തനെൻറതു കേട്ടു പാഠം-കെകനവുമാഴിയും മലെയും നടുങ്കംവണ്ണം നടത്താൻ കരുതലരോടുപോർക്കെന്ന മുൻറോടേഴുമകങ്കളളേളാൻ.

മകരാക്ഷൻ രാമന്റെ ബാണത്താൽ കൊല്ലപ്പെട്ട തറിഞ്ഞ ഇന്ദ്രജിത്ത്, രാവണൻ പറയും മുമ്പ് യുദ്ധക്കളത്തിലെത്തി പെട്ടെന്നു തന്നെ വാനരവീരരെക്കൊന്ന് ഇടതുടരെ നിരത്തി. രാക്ഷസരാജാവായ രാവണനെ പിന്നെ അറിയിക്കുകയും ചെയ്തു. ഖരപുത്രനായ മകരാക്ഷൻ യുദ്ധത്തിൽ മുടിഞ്ഞെന്നു കേട്ട് ഭ്രമിയും ആകാശവും സമുദ്രവും മലയും നടുങ്ങുംവിധം ശത്രുക്കളോടു യുദ്ധത്തിനായി രാവണൻ നടന്നു.

കുറിപ്പ്

മകരനെടുത്തടംകണ്ണൻ — മകരാക്ഷൻ മറലിപുരം — കാലപുരി കരമൈന്തൻ — ഖരപുത്രൻ ഏകക — പറയുക കരുതലർ — ശത്രുക്കൾ

പാട്ട് 2

കളമൊഴിയാളെ മീശ്വതിനായി രാകവന്മാരുമുള്ളിൽ- ക്കനമുള്ള ചുക്കിരിവനും വാനര പുടൈയും വന്താർപോ-ക്കെർളിയവർ പോലും മിതഴി ത്തില്ല വന്തയിലാരുമിങ്ങോ-രികലിടയിട്ടുതില്ല നമക്കൊ

രുത്തരടൽക്കു പോനോർകൾ കളവങ്ങൾ മത്തകങ്ങൾ

പിളർത്ത കോളരിയെക്കണക്കെ കരുതലരപ്പിളർത്തയി റൈക്കളെത്തു വിരൈതു വെന്റീ-ക്കുളർകൊടിയാക നീ വിരെ നെന്റിലങ്കമന്നൻ വഴങ്ക

ക്കൊടുമമികത്തയിന്നിരചിത്തവ കഴൽ കൈപണിന്താൻ.

“കളമൊഴിയായ സീതയെ വീണ്ടെടുക്കുന്നതിനായി രാഘവന്മാരും ഉള്ളുറപ്പോടെ സുഗ്രീവനും വാനരപ്പടയും വന്നു. വന്നതിൽ എളിയവർ പോലും യുദ്ധത്തിൽ മരിച്ചിട്ടില്ല. അടലിനു പോയ നമ്മളിൽ ഒരാളും ജയിച്ച് തിരിച്ചു വന്നിട്ടില്ല. ആനകളുടെ മസ്തകങ്ങൾ പിളർന്ന സിംഹത്തെപ്പോലെ ശത്രുക്കളെ പിളർന്ന് അവരുടെ ജീവൻ കളഞ്ഞ് വേഗത്തിൽ വിജയപതാകയേതുക നീ” എന്ന് ലങ്കാധിപൻ പറഞ്ഞപ്പോൾ കൊടുമയുള്ള ഇന്ദ്രജിത്ത് രാവണന്റെ കാൽക്കൽ നമസ്കരിച്ചു.

കുറിപ്പ്

മീശ്വതിനായി — വീണ്ടെടുക്കുന്നതിനായി വിരൈതു — വേഗത്തിൽ

പാട്ട് 3

കഴലിണൈ കൈവണങ്കി യിണങ്കം വമ്പടൈ ചഴ മണ്ണം കെകനവുമാഴിയും മലെയും നടുങ്കമിടങ്കൊൾതേരിൽ പൊഴിയും നല്ലായുതാവലിയോടും മൈതിലിയെൻറതോൻറ-പൊലിയുമമ്മാമെയെയൊടു മടുത്തുവന്തരിവിർ തമ്മെ

അഴിവു വരുത്തിനാടൽ തൊട്ടിനോരെയതുവുമല്ല-

മ്പറുപതുമഞ്ചുമൈമ്പതും നൂറും നാട്ടിയോരോർത്തർ മെയിൽ-

ച്ചഴലവും വീഴ്ത്തിനാനിടവ ന്നളൻ തുഴേണൻ വിവിതൻ

ചുരപതിവൈരി മുറുമിവണ്ണമേ നല്ല ചൊല്ലുളളോരേ.

രാവണന്റെ കാലിണ വണങ്ങി വൻ പടയെനയിച്ച് ലോകമെല്ലാം നടുങ്ങുമാറ് വലിയ തേരിൽ യുദ്ധസന്നദ്ധനായി, മൈഥിലി എന്നു തോന്നലുണ്ടാക്കുന്ന മായയോടുകൂടി വന്ന് പോരിനുവന്ന വാനരവീരന്മാരെ കൊന്നൊടുക്കി. അൻപതും അറുപതും അഞ്ഞും നൂറും അമ്പ് ഓരോരുത്തരുടെ ശരീരത്തലെയ്ത് നളൻ, ദുഷ്ശഭൻ, സുഷേണൻ, ദ്വിവിദൻ എന്നീ പ്രശസ്തരായ വാനരവീരന്മാരെ ഇന്ദ്രജിത്ത് നിലം പതിപ്പിച്ചു.

കുറിപ്പ്

തോന്റുപൊലിയും — തോന്നുമാറുവിലുങ്ങുന്ന ഇടവൻ — ദുഷ്ശഭൻ

പാട്ട് 4

ഇവണ്ണമിവൻ പൊരുൻറതു കണ്ടു മാമലെയൊൻറുകൈക്കൊ-ണ്ടികൽ ചെയ്വുതെൻറു ചെൻറ

മൈയിൻറ മൊതിയുൾനടുങ്ക,-ത്തവവടിവൊടുസുമലിതു

തുളിയണിതു ചാല-ത്തളർതു മകിഴ്ത്തൊരുൾപ്പിണി

കൊണ്ടു താരണി ചായലാശ്താൻ അവിരവും കണ്ണിൽ പുനൽ

ചോർത്തു പുത്തുകിലും നിറംവി-ട്ടുതിയില്ലാത ചോകമിയൻറി

രാകാവൊയെന്റുപ്പോൾ നിവിര നിരന്തരം ചില

ചൊല്ലെഴക്കവിവിരനേരെ നിചിചർ തേരിൽ മൈഥിലി

കൂടവൻറതു കണ്ടു നിൻറാൻ.

ഇന്ദ്രജിത്തിന്റെ പോരു കണ്ട് മലയെറിഞ്ഞ് അയാളെ തകർക്കാനാങ്ങിയ ഹനുമാൻ കഠിന തപസ്സുകൊണ്ടു മെലിഞ്ഞ്, മുഷിഞ്ഞ രൂപത്തോടെ, കണ്ണീരണിഞ്ഞ്, രാമാ എന്നുചരിച്ചുകൊണ്ട് ഇന്ദ്രജിത്തിന്റെ രഥത്തിൽ നിലുന്ന മായാസീതയെ കണ്ട് സീത തന്നെയെന്നു കരുതി നടുങ്ങി നിന്നു.

കുറിപ്പ്

തവവടിവ് — തപോരൂപം തുളി — ധൂളി മകിഴ്ത്തൊരുൾപ്പിണി — മതിമറന്ന ഉൾത്താപം ചൊല്ലഴ — ചൊല്ലുയരുമ്പോൾ

പാട്ട് 5

നിൻറളവേ നിചാചരവിരൻ വാളുറെ വാങ്കിയോങ്കാൻ നിന്നയുടെവനെൻറുരചയ്തു

പൊയ്തിതു കൈതവത്താൽ ചെൻറൊളിവാളന്നാരിയുടെ

ചിരത്തിൽ നടത്തിതെങ്കം ചെങ്കരുതിച്ചെഴും പുനലും

പരത്തിതു പാർമേലങ്കം ഒൻറിതന്റുകോടിയിരാക

വോയെന്നവോതിനാൾ മാ-ലുള്ളിൽ വിളെളതു മാരുതി

കണ്ടു യാനകിയെൻറു കൈക്കൊ-ണ്ടിൻറിവളെ പൊരിൻറതൊഴിപ്പു

തെവുഴിയെൻറു ചിന്തി-ത്തിനിരചിത്തിനോടരിവിരന്നി

ൻറിവണ്ണം മൊഴിന്താൻ.

തിളങ്ങുന്ന വാളെടുത്ത് ഇന്ദ്രജിത്ത് ആ നാരിയുടെ ശിരസ്സിൽ പ്രയോഗിച്ചപ്പോൾ അവിടെ മുഴുവൻ രക്തം പരന്നൊഴുകി. അതീവ ദുഃഖത്തോടെ രാമനെ വിളിച്ചു വിചപിക്കുന്ന മായാ സീതയെ മൈഥിലി ആണെന്നു കരുതി ഇവളെ രക്ഷിക്കാൻ എന്താണു വഴിയെന്നാലോ ചിച്ച് ഇന്ദ്രജിത്തിനോടു പറഞ്ഞു.

കുറിപ്പ്

ഉടൈവേൻ — പിളർക്കുന്നുണ്ട് പൊയ്തിതു — പിളർന്നു

പാട്ട് 6

ഇവ ചെത്വതാരരക്കർ കലത്തിനേ കറെയായുള്ളോവേ, ഇകലിടനിയൊഴിതു തനക്കടു

ത്തവരോടും വേറാ-യിവിടെയോരോ നിചാചരിമാർ

നൽകും തുയരങ്കളും പു-ണ്ടെരിമിചൊവെണ്ണനേരുരുകിൻറ

യാനകിയെക്കൈവാളാ-ലവനിയിൽ വിളുവാൻ ചമയിൻറ

നീ മൂനിവർക്കു കോനാ-യരുളും പുലത്തിയൻ കലചാത

നായിനതും മറന്താ ചിവചിവ നൻറരക്കർ കലത്തിൽ

വതു പിറന്തതൊൻറേ ചെയലിടയിട്ടു പാർക്കിൽ നിനക്കു

തോറുകുളേവരോടും.

രക്ഷോകല കളങ്കമായ നി മാത്രമെ ഇങ്ങനെ ചെയ്യൂ. ബന്ധുക്കളോടു പിരിഞ്ഞ് രാക്ഷസികളുടെ പിഡനമേറ്റ്, തീയിൽ വീണ വെണ്ണപോലെ ഉരുകുന്ന ജാനകിയുടെ നേരെ കൈവാളോങ്ങുന്ന നീ തപസ്വികളുടെ ആചാര്യനായ പുലസ്ത്യ കലത്തിൽ പിറന്നതു മറന്നോ? ശിവശിവ! നീ ഇച്ചെയ്യുന്ന പ്രവൃത്തി നീ പിറന്ന രാക്ഷസ കലത്തിനു ചേർന്നതുതന്നെ.

കുറിപ്പ്

അടുത്തവരോടും വേറായ് — ബന്ധുക്കളോടും വേർപ്പെട്ട് തുയരം — ദുഃഖം എരിമിചൊ — അഗ്നിക്കുമിതെ

പാട്ട് 7

ചെയലിടവസ്തുളളാർകളിൽ മുമ്പനാകിലും നിന്നുടൈയ-

ച്ചിരല്ലുമുടസ്സുമൊക്കൊരു ചക്കി ലെൾപ്പരിചാക്കിവെപ്പാൻ

തെയരതന്മൈന്തനൊൺകഴലാണു കേവലം മുട്ടിയൊൻറാൽ-

ത്തടിലിടെയൊളാം മൈഥിലിയിൽ തെത്താവു നിനക്കില്ലാഴ്കിൽ

കയിൽമൊഴിമാരെയെൻറുമൊരുത്തർ കൊൻരുതില്ലൊൻറു കൊണ്ടും

കൊടുമൈ മികത്തെഴും നരകത്തിലേ കിടന്നീഴ്വരല്ലോ

നിയതമതൊൻറിനാലിയലും നലം പല പോലവേണ്ട

നിചിചർ തൻ കടിക്കറെയേ യിരുട്ടു നിന്നുള്ളിലേതേ.

വലിയ വീരശൂരപരാക്രമിയാണെങ്കിലും, സീതയോടു നിനക്കു ദയവിലെങ്കിൽ, വെറും കൈകൊണ്ടു തന്നെ നിന്റെ തലയും ഉടലും ഞാൻ ചക്കിലകപ്പെട്ട എള്ളു മാതിരിയാക്കുന്നുണ്ട്. രാമപാദമാണേ സത്യം. സ്ത്രീകളെ ആരും ഒരിക്കലും കൊല്ലുകയില്ല. അതു ചെയ്യുന്നവർ നരകത്തിൽ കിടന്നു വലയും. അതുകൊണ്ട് കേമം പറയേണ്ട. രാക്ഷസംശകളങ്കമേ, ഇരുട്ടു മാത്രമാണു നിന്റെയുള്ളിലുള്ളത്.

കുറിപ്പ്

ചക്കിലെൾപ്പരിച് — ചക്കിലകപ്പെട്ട എള്ളു മാതിരി തടിയിടെയാൾ — മിന്നൽ പോലെ ക്രൂരമധ്യത്തോടു കൂടിയവൾ

തെയാവ് — ദയ

പാട്ട് 8

ഇരുൾപെരുതേ നിന്നുള്ളിലെ നേടം മാരുതി ചൊൻറനേര-

ത്തിരുൾക്കഴലാളുടെ കളിർ കൂന്തൽ ചുറ്റിയെടുത്തു തൂക്കി-

പ്പെരിയ ചിനത്തിനൊടു കരത്തിനാൽ മറുകെയിൽ വാളും

പിഴ്ഴെയറയേന്തിയിരിര ചിത്തുരൈപ്പതിനായ് മുതിർന്താൻ

കരുതലരോടു വല്ലതുചെയ്തു മില്ലൊരു കുറുമുള്ളിൽ

ക്കതിനെന്നുമാറുരചെയ്തു കൊള്ളാഴ്ലിലെൻറതുപോകനീയും

നരപതിമാരും വമ്പടൈയും കവിന്തിരരും കുറുത്തി-

ന്നകരിയിൽ വന്തതാനയുടേ കളിക്കെതിരായിതല്ലോ.

നിന്റെയുള്ളിൽ ഇരുട്ടു മാത്രമേയുള്ളു എന്നു മാരുതി പറഞ്ഞപ്പോൾ കോപം മുഴുത്ത് ഒരു കൈകൊണ്ട് സീതയുടെ തലമുടി ചുറ്റി തൂക്കിയെടുത്ത് മറുകെയിൽ വാളുമേന്തി ഇന്ദ്രജിത്ത് പറയാൻ തുനിഞ്ഞു. “ശത്രുക്കളെ നശിപ്പിക്കാൻ എത്ര ചെയ്യാലും എനിക്കു മനസ്സിൽ ഒരു കുറുബോധവും ഇല്ല. അതു പോകട്ടെ, നീയും നരപതിമാരും വമ്പടയും കപീന്ദ്രരും ഈ നഗരത്തിൽ പ്രവേശിച്ചത് നേരാംവണ്ണമല്ലല്ലോ.”

കുറിപ്പ്

ഇരുൾകഴലാൾ — ഇരുണ്ട തലമുടിയോടുകൂടിയവൾ കതിനെന്നുമാറ് — പെട്ടെന്ന്

പാട്ട് 9

കളിർപൊഴിയിൽച്ചുഴിലക്കെ നകർക്കരൺ കെടുമാറുനൻറായ്- കൊടിയ നിചാചരർക്കെന്നൊനം

നാപം വരുത്തിയുറ്-ൻറളവില്ലയാത വൈരമെന്ന

ക്കിയൻറതു മൂലമായ് യാ-നറ്റുതിവരുത്തുമാറു ചമൈത്തു

തിക്കയൽ നേർക്കണ്ണാളെ-ത്തളെപ്പിരിയിൻറപോർ മതവാ

രണങ്കു ളെൻറുന്തരം പോർ-ത്തലമുലൈയത്തടെത്തികൽ

ചെയ്യും മന്നര നിൻറയും കൂ-ടൊളികളിർ ചുക്കിരിവനേയും

പിന്നേങ്കുന്താതിയായ് മ-റുള്ള കവിവീരർതഞ്ചയുമി

ൻറടക്കം മുടിപ്പനെൻറാൻ.

ഭംഗിയേറിയ ഉദ്യാനങ്ങളാൽ ചുറ്റപ്പെട്ട ലങ്കാനഗരത്തിന്റെ പ്രതിരോധം ഇല്ലാതാകുംവിധം ധീര രാക്ഷസന്മാർക്ക് തുടർച്ചയായി ഓരോ ദിവസവും നാശം വരുത്തിയതിനാൽ, അളവറ്റ വൈരമെനിക്കുണ്ടായിരിക്കുന്നു. അതിനാൽ ഞാൻ ഈ സുന്ദരിയെ വധിക്കാൻ പോകുന്നു. കെട്ടുപൊട്ടിയ മദയാന കളെപ്പോലെ യുദ്ധം ചെയ്യുന്ന രാജാക്കന്മാരെയും നിന്നെയും പേരുകേട്ട സുഗ്രീവനെയും പിന്നെ അംഗദാദികളായ കപിവീരരെയുമെല്ലാം ഞാൻ ഇന്നുമുടിക്കുന്നുണ്ടെന്ന് ഇന്ദ്രജിത്ത് പറഞ്ഞു.

കുറിപ്പ്

പൊഴിൽ — ഉദ്യാനം അരൺ — പ്രതിരോധം അനവധം — നിരന്തരം കയൽ — കൊണ്ടുമിൻ തളെ — ബന്ധനം

പാട്ട് 10

എൻറുരചെയ്തുപൊയ്തൊളിവാളി ടത്തു പുറത്തുതോൺമ-

ലിണ്ടലൈഴുന്തരം മരകൾക്കു പോലും നടത്തിരുടെ

ചെൻറുടത്താൺ വലത്തു മാറുടപുവകൈത്തുനീള-

ഞ്ചെണ്ടെഴും മന്നർകോൽ തിരുനമവാമയകുമേയനേകം

ഒൻറിനോടൊൻറു കേട്ടു വിളിത്തു വിഴ്ന്തവൾ മെയ്തരണ്ടാ-

യുള്ളതരിവിരർ മാരുതിയോടു കൂടതുകണ്ടു കല്ലും കുൻറ-

മെടുത്തടുത്തവർ നിൻറുപോയിൻറ കേവലം മാൽ-

കൊണ്ടഴൽപ്പുണ്ണ് മൈഥിലിയേയി വിഴ്ന്തവൾ

മന്റിലെൻറേ.

ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞ് ഇന്ദ്രജിത്ത് തിളങ്ങുന്ന വാൾ ഇടതുതോളിൽക്കൂടിക്കയറ്റി വലതുഭാഗത്തു കൂടെ ഇറക്കി സീതയുടെ ശരീരം രണ്ടായി പിളർന്നു. ഏറെനേരം ശ്രീരാമനാഥം ഉരുവിട്ടു വീണ അവളുടെ ദേഹം രണ്ടായതു കണ്ട് കല്ലും കുന്നും എടുക്കാൻ തുനിഞ്ഞ ഹനുമാനും വാനരവീരന്മാരും ദുഃഖാധിക്യത്താൽ ‘മരിച്ചതു മൈഥിലി തന്നെ’യെന്നു കരുതി സ്തംഭിച്ചു പോയി.

കുറിപ്പ്

തോഞ്ചേൽ — തോൾ + മേൽ ഇട്ടു് — ഉള്ളു് വായകം — വാചകം

പാട്ട് 11

മൻറിടനിൻറു വാനരവീരനുളളി ലെങ്കം നീവൈന്തേ വന്തിതുചോകുമൈതലിയേയി

വിഴ്ന്തവളെന്റു തോൻറി-കൊൻറൈയണിത ചെഞ്ച

ടൈയണ്ണൽ നേരിളകിതു കോപം കൊൻറുടിത്തൊടുക്കരു

താഴ്ന്തരക്കരെയൊക്കന്നേരം കൻറിനടേ കൊടുഞ്ചികരം

തരിത്തതുകൊണ്ടെറിന്താൻ കൊൻറുമുടിപ്പതിൻറിയരക്കർ

കോനയെൻറുൾക്കുറിക്കൊ-ണ്ടൻറിവനെന്നവെൻറിതു

മുന്നമെൻറുനീനൈത്തെഴുപായ്-ന്തിനിരചിത്തു തേരയുമമ്മ

ലൈക്കു കൊടുത്തകൻറാൻ.

സീത തന്നെയാൺ ഈ വീണതെന്നു വിചാരിച്ച് മാരുതി അതീവ ദുഃഖിതനായി. രാക്ഷസന്മാരെയെല്ലാം കൊന്നൊടുക്കാൻ സാധിക്കാത്തതുകൊണ്ട് ഹനുമാനു ശിവനു തുല്യം കോപമിളകി. അരക്കർ കേരണകൊന്നുമുടിക്കുന്നുണ്ടെന്നു വിചാരിച്ച് കുന്നിന്റെ വലിയ ശിഖരം എടുത്തെറിഞ്ഞു. ഹനുമാനോടു മുമ്പ് പരാജയപ്പെട്ടതാലോചിച്ച് ഇന്ദ്രജിത്ത് തേരിനെ മലയാൽ തട്ടുത്ത് അവിടെ നിന്നകന്നു.

കുറിപ്പ്

കൊൻറേ — കൊന്ന ചെഞ്ചിടൈയണ് — ശിവൻ ഉൾക്കുറിക്കൊണ്ട് — വിചാരിച്ച്

ഡോ. ധന്യമോൾ വി



എറണാകുളം മഹാരാജാസ് കോളേജിലെ മലയാള വിഭാഗം അദ്ധ്യാപികയാണ്.

പിൻകുറിപ്പ്

- മുപ്പതു മുതൽ നാല്പതു മിനിറ്റിനകം വായിച്ചു തീർക്കാവുന്ന ഉള്ളടക്കമാണ് സായാഹ്ന പുറത്തിറങ്ങുന്ന ഈ ഫോൺ പിഡിഎഫുകളിൽ ഉള്ളത്. ഇതു വായിക്കുവാനായി ഒരിക്കലും ഒരു കമ്പ്യൂട്ടറോ ഡെസ്ക്ടോപ്പ് ആപ്ലിക്കേഷനുകളോ ആവശ്യമില്ല.
- ആധുനിക മനുഷ്യന്റെ സന്തതസഹചാരിയായ സ്മാർട്ട് ഫോണുകളുടെ സ്ക്രീനിൽ തന്നെ വായിക്കുവാൻ തക്ക രീതിയിലാണ് ഈ പിഡിഎഫുകൾ വിന്യസിച്ചിരിക്കുന്നത്. ഫോണിന്റെ വീതിക്കു നിജപ്പെടുത്തിയ രീതിയിലാണ് മാർജിനുകൾ ചിട്ടപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നത്.
- പിഡിഎഫ് പ്രമാണങ്ങൾ വായിക്കുവാനുള്ള പ്രയോഗങ്ങൾ എല്ലാതരം സ്മാർട്ട്ഫോണുകളിലും ഇന്ന് ലഭ്യമാണ്. എന്നിരിക്കിലും സൗജന്യമായി കിട്ടുന്ന അഡോബി അക്രോബാറ്റ് റീഡർ ആണ് ഇവയിൽ ഏറ്റവും മുന്തിയത്. അതുകൊണ്ട് അഡോബി റീഡർ ഇൻസ്റ്റാൾ ചെയ്യുകയും അതിൽ ഈ ഫോൺ പിഡിഎഫുകൾ വായിക്കുകയും ചെയ്യുക.
- സ്വതന്ത്രപ്രസാധനം ആഗ്രഹിക്കുന്ന/ഇഷ്ടപ്പെടുന്ന ആർക്കുവേണമെങ്കിലും സായാഹ്നയിലൂടെ സ്വന്തം കൃതികൾ പ്രസാധനം ചെയ്യാവുന്നതാണ്. 30 മുതൽ 60 മിനിറ്റുകൾക്കകം വായിച്ചുതീർക്കാവുന്ന ഉള്ളടക്കം - കഥകൾ, അനുഭവക്കുറിപ്പുകൾ, ലേഖനങ്ങൾ, അഭിമുഖങ്ങൾ, സിനിമാനിരൂപണങ്ങൾ, കവിതകൾ - എന്നു തുടങ്ങി എന്തുവേണമെങ്കിലും അയയ്ക്കാവുന്നതാണ്. അയയ്ക്കേണ്ട വിലാസം: editors@sayahna.org.
- പ്രതികരണങ്ങൾ editors@sayahna.org എന്ന ഇമെയിലിലേയ്ക്ക് അയയ്ക്കുകയോ, ഈ **വെബ് പേജിൽ** കമന്റുകളായി ചേർക്കുകയോ ചെയ്യുക. നിർദ്ദേശങ്ങളും വിമർശനങ്ങളും എപ്പോഴും സ്വീകാര്യമാണ്. അവ സായാഹ്നപ്രവർത്തകർക്ക് കൂടുതൽ ഉത്തേജനം നൽകുന്നതാണ്.